Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	11C/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1113201392
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2015:1113201392.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Jeannette Hajdinovou v právnej veci navrhovateľky: O. W., E. X.XX.XXXX, I. K. I., Y.Á. X, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Vačokom, so sídlom v Bratislave, Vazovova 9/A, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody v sume 62.766,02 € a o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- €, takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- € do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh na začatie konania z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania zo dňa 8.1.2013, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 16.1.2013, domáhala od odporcu zaplatenia náhrady škody v sume 62.766,02 € a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- € titulom nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia zo dňa 7.3.2006 a nezákonného postupu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.); uplatnila si nárok na náhradu trov konania. Uviedla, že uznesením Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odboru vyšetrovania Bratislava, č. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 7.3.2006 bolo voči nej vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon účinný do 31.12.2005 (ďalej len Trestný zákon). Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť, ktorá bola uznesením zo dňa 4.4.2006 zamietnutá ako nedôvodná. Krajská prokuratúra Bratislava následne proti nej podala obžalobu sp. zn. 2 Kv 108/02 pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona. Okresný súd Bratislava III ju rozsudkom sp. zn. 5T/40/2007 zo dňa 1.12.2010 oslobodil spod obžaloby, keď dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý bola trestne stíhaná, sa stal. Krajský súd v Bratislave konajúci o odvolaní krajského prokurátora v Bratislave proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, rozsudkom sp. zn. 2To/69/2011 zo dňa 13.10.2011 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III v celom rozsahu a oslobodil ju spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Za nesprávny úradný postup považuje vznesenie obvinenia, nesprávny postup zo strany prokuratúry, ktorý spočíva v zamietnutí jej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, v podaní obžaloby, v podaní odvolania dozorovým prokurátorom, prieťahy v konaní pred súdom (rozsudok Okresného súdu Bratislava III bol vyhlásený dňa 1.12.2010 a verejné zasadnutie na Krajskom súde v Bratislave sa konalo až dňa 13.10.2011). Uviedla, že bola trestne stíhaná na podklade rozhodnutia, ktoré bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože v ďalšom priebehu trestného konania sa preukázalo, že

nedošlo k spáchaniu trestného činu. Je nemysliteľné, aby bolo možné voči bezúhonnej osobe vzniesť obvinenie, či podať voči nej obžalobu pre skutok, ktorý nie je trestným činom. Za neprijateľnú považuje aj dĺžku trvania celého trestného stíhania (šesť rokov). Navyše, opatrením zo dňa 12.1.2004 vydaným riaditeľom Prezídia Policajného zboru, Z.. O.. O. S., bola určená výberová vecná príslušnosť Úradu boja proti organizovanej kriminalite SR aj napriek absencii odôvodnenia. Navrhovateľka bola ako jediná obvinená a následne obžalovaná z konaní, ktoré mali zodpovedať konaniu organizovanej skupiny. Rozhodnutiami a postupom orgánov činných v trestnom konaní bola poškodená na svojich ústavných právach. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 53/1993.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že pracovala v Slovenskom futbalovom zväze (ďalej aj len SFZ) od 1.4.1994 do 17.11.2000 naposledy na poste riaditeľky medzinárodného úseku; súčasne pracovala pre Európsku futbalovú federáciu (UEFA) a Svetovú futbalovú federáciu (FIFA). V zamestnaní nemala hmotnú zodpovednosť, nebola oprávnená na priame nakladanie s finančnými prostriedkami, nedisponovala podpisovým vzorom na výber financií ani oprávnením schváliť akúkoľvek finančnú transakciu. V roku 2000 bola nominovaná do dvoch medzinárodných komisií: Komisie ženského futbalu UEFA a do Komisie expertov administratívy, ktoré svojich členov menujú minimálne na dva roky. Za pôsobenie v týchto komisiách jej patrila finančná odmena za zasadnutia komisie, ktoré sa konali minimálne šesťkrát ročne po tri dni, čo predstavovali sumu 250,- CHF za jeden deň, t.j. 4.500,- CHF, za osem výjazdov vo funkcii delegátky na futbalové stretnutie ročne po 250,- €, čo predstavovalo sumu 2.000,- € a ohodnotenie za Majstrovstvá Európy, čo predstavovalo sumu 250,- € za 28 dní, spolu 7.000,- €. Vzhľadom na skutočnosť, že funkcie boli volené na dva roky a bola nútená tento post nie svojou vinou opustiť, patrí jej finančné ohodnotenie za dva roky v sume 9.164,57 €. Bola nútená ukončiť aj zamestnanecký pomer v SFZ ku dňu 17.11.2000 v dôsledku jej trestného stíhania, na základe neprávd vykonštruovaných médiami a tlaku samotného SFZ. Stratila možnosť zamestnať sa; podarilo sa jej zamestnať až dňa 17.7.2006 na Generálnej prokuratúre SR, kde skončil jej pracovný pomer do troch mesiacov od prijatia do zamestnania. Vznikla jej tak strata na zárobku odo dňa nedobrovoľného odchodu zo SFZ do dňa, kedy sa jej podarilo zamestnať na Generálnej prokuratúre SR v sume 44.479,85 €. V trestnom konaní ju zastupoval O.. O. G., ktorému zaplatila odmenu za právne zastupovanie v sume 2.482,82 €. S O.. G. sa nedohodli na ďalšej spolupráci, preto oslovila ďalšieho právneho zástupcu, ktorým bol O.. A. D.. O.. D. uhradila trovy právneho zastúpenia v sume 6.638,78 € (200.000,- Sk). Pod tlakom SFZ ju nezastupoval v intenciách jej potrieb a požiadaviek, preto mu vypovedala plnú moc a zvolila si súčasného právneho zástupcu O.. Z. K., ktorý ju zastupoval bezplatne. Samotné konštatovanie porušenia jej práva nie je dostatočným zadosťučinením, preto sa domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- €. Generálna prokuratúra SR predbežne prerokovala jej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy a vyhodnotila ju ako nedôvodnú.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že SFZ ju poslal na tri týždne na stáž do Zürichu a vzápätí o nej zverejnil difamujúce informácie, že spreneverila finančné prostriedky. Musela žiadať o pomoc právnikov, hoci v tom čase ešte nebola obvinená, keď išla domov alebo na políciu, čakali tam novinári, kamery, bol na ňu vyvíjaný obrovský tlak. Po pôrode a počas dojčenia dcéry musela absolvovať 50 výsluchov. Začali sa jej vyhrážať osoby, ktoré mali dva metre, mali široké ramená, že ak niečo povie, môže sa jej niečo stať, bola zbitá a znásilnená. Jej bývalému manželovi K. G. sa zo SFZ vyhrážali, že pokiaľ chce zostať medzinárodným rozhodcom, musí svedčiť proti nej a musí sa s ňou rozviesť, čo sa aj stalo. Jej zlá finančná situácia viedla až k dražbe bytu, v ktorom bývala, a zostala bez strechy nad hlavou; dražbu iniciovala Tatrabanka, a.s. Odvtedy vystriedala 22 podnájmov. Nebola schopná sa zamestnať, aj keď vyhrala konkurz na pracovné miesto, nikde ju nezamestnali (Národná rada SR, Úrad vlády SR), neskôr sa zamestnala na Generálnej prokuratúre SR ako pisárka, ale v tom čase bola proti nej podaná obžaloba a po troch mesiacoch sa skončil aj jej pracovný pomer na Generálnej prokuratúre SR. Prijímala príležitostné prekladateľské práce. V súčasnosti je zamestnaná od novembra 2012 v stavebnej firme ako organizačný pracovník. Absolvovala dve operácie, je práceneschopná z psychických dôvodov, lieči sa na psychiatrii (trpí panickou úzkosťou, depresiami a sociálnou fóbiou, skúma, kto a prečo sa jej pýta). Deti v čase trestného stíhania bývali u jej rodičov; deťom ľudia nadávali, že majú matku zlodejku. Rodičia už nežijú, jeden syn študuje na vysokej škole, druhý ide na strednú školu, dcéra navštevuje základnú školu. Rodina im umožnila bývať v byte, ktorý nepotrebuje. Nedomáhala sa ochrany osobnosti proti SFZ, hoci O.. G. taký návrh na začatie konania spísal. Odmietla byť chráneným svedkom.

Odporca v písomnom vyjadrení navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Podriadené zložky konali lege artis. Namietal vznik škody, ktorá v prípade trov právneho zastúpenia v trestnom

konaní nie je preukázaná hodnovernými dokladmi, mala nastať dávno pred začatím namietaného trestného stíhania (teda pred 7.3.2006) v období rokov 2000-2002, a preto neexistuje priama príčinná súvislosť s rozhodujúcimi právnymi skutočnosťami. Vzniesol námietku premlčania. Podľa jeho názoru navrhovateľke nevznikol ani nárok na náhradu ušlej mzdy, pretože tvrdenia o nedobrovoľnom ukončení pracovného pomeru pred vznesením obvinenia nie sú preukázané a nie je daná ani príčinná súvislosť medzi údajným pochybením odporcu a jej vznikom; nárok na náhradu ušlej mzdy je čiastočne premlčaný. Nárok navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy nevznikol. Súčasná právna úprava § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. obsahuje finančný limit pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý navrhovateľka presahuje. Prokurátor zodpovedá len za úkony vykonané v trestnom konaní, pričom medializácia nie je úkonom v trestnom konaní a odporca za ňu nenesie zodpovednosť.

Odporca na pojednávaní dňa 1.10.2014 namietal, že Generálna prokuratúra SR nie je oprávnená konať za štát, pretože nie sú splnené hmotnoprávne podmienky ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. Škodu nespôsobil prokurátor ani prokuratúra, prokurátor nevydal nezákonné rozhodnutie. Príslušnosť Ministerstva vnútra SR je vylúčená, svoju príslušnosť neuznáva ani Generálna prokuratúra SR, ani Ministerstvo spravodlivosti SR, preto je daný postup podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. a orgánom, ktorý má konať za štát, je Ministerstvo spravodlivosti SR.

Okresný súd Bratislava I rozhodol na pojednávaní dňa 2.2.2015 v prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľky a povereného zástupcu odporcu a v neprítomnosti navrhovateľky podľa § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP). Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa, vyjadrením odporcu, výsluchom navrhovateľky na predchádzajúcom pojednávaní, výsluchom svedkov: O.. A. D., A. Š. W. Y. Z.; listinnými dôkazmi: obžaloba Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2 Kv 108/02-156 zo dňa 12.3.2007, rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 5T/40/2007 zo dňa 1.12.2010, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/69/2011 zo dňa 13.10.2011, Opatrenie č. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 12.1.2004, oznámenie o zložení panelu expertov UEFA v období rokov 2000-2002, oznámenie o zložení komisií UEFA v období rokov 2000-2002 a o refundácii nákladov vynaložených na ubytovanie a cestovanie, knižná publikácia "Slovenský futbal (1898-2009)" vydaná Slovenským futbalovým zväzom v roku 2010, Dohoda o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 1.7.1999, faktúra č. 2001150 zo dňa 2.3.2001, krycí list č. 202000 zo dňa 16.10.2000, príjmový pokladničný doklad zo dňa 22.6.2001, žiadosť navrhovateľky zo dňa 5.12.2004 adresovaná generálnemu prokurátorovi SR o preverenie jej kauzy, oznámenie generálneho prokurátora SR sp. zn. IV Pz 72/06-30 zo dňa 20.6.2006, žiadosť navrhovateľky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15.8.2012, odpoveď Generálnej prokuratúry SR sp. zn. XV/5 Spr 90/12-7 zo dňa 18.10.2012 na žiadosť navrhovateľky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odpoveď Úradu vlády SR zo dňa 21.6.2012 na infožiadosť navrhovateľky, uznesenie sp. zn. ORP-55/1-OVK-B2-2004 zo dňa 6.11.2009, zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného sp. zn. ORP-55/1-OVK-B2-2004 zo dňa 24.11.2009, správa o stave preverovania sp. zn. PPZ-839-23/BOK-FP-2004 zo dňa 12.11.2004 a zo dňa 5.1.2005, záznam z jednania s dozorujúcou prokurátorkou sp. zn. PPZ-20/BOK-C-2005 zo dňa 22.11.2005, lekársky nález zo dňa 30.5.2014, spis Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 5T/40/207, spis Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 13C/248/2005 a spis Generálnej prokuratúry SR sp. zn. XV/5 Spr 90/12. Súd nevykonal dokazovanie doplnením výsluchu navrhovateľky ohľadom dôvodu rozvratu jej manželstva, pretože navrhovateľka sa počas predchádzajúceho výsluchu vyjadrovala aj k príčinám rozvratu jej manželstva a súd vykonal dokazovanie aj spisom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 13C/248/2005, ktorý sa týka rozvodu manželstva navrhovateľky a K. G. a úpravy práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, preto je doplnenie výsluchu navrhovateľky k tejto otázke nadbytočné. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 5T/40/2007 vyplýva, že A.. P. K. dňa 8.9.2000 podal trestné oznámenie na navrhovateľku vo veci podozrenia zo sprenevery finančných prostriedkov SFZ za obdobie rokov 1996-1999. A.. P. K. dňa 20.12.2000 podal na navrhovateľku ďalšie oznámenie vo veci podozrenia z nepravosti predložených diplomov z Fakulty telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave.

Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru v Bratislave III vydal uznesenie sp. zn. OÚV-601/20-2001 zo dňa 25.6.2001 o začatí trestného stíhania za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pretože boli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že doposiaľ neznámy páchateľ v presne

nezistenom čase od 8.6.1997 do 11.7.1999 K. I. na O. Q. X v priestoroch SFZ podvodným spôsobom vybral z pokladne SFZ finančné prostriedky v celkovej sume 3.292.412,50 Sk (109.288,07 €), a to tak, že sfalšoval podpisy rozhodcov na vyúčtovaniach cesty do zahraničia a na základe týchto vyúčtovaní vybral z pokladne SFZ finančné prostriedky ako náhrady rozhodcom za futbalové stretnutia organizované UEFA, hoci vedel, že úhrady diét za futbalové stretnutia organizované UEFA boli rozhodcom vyplácané šekom priamo UEFA, čím takto svojím podvodným konaním spôsobil poškodenému SFZ škodu vo výške 3.292.412,50 Sk (109.288,07 €).

Rozhodnutím riaditeľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite č. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 12.1.2004 bola určená výberová vecná príslušnosť na vyšetrovanie predmetného trestného činu.

Navrhovateľka pred orgánom činným v trestnom konaní vypovedala ako svedkyňa dňa 17.7.2001, 16.5.2003, 30.5.2003, 3.7.2003, 23.9.2003, 8.10.2003, 23.10.2003, 6.11.2003, 1.12.2003 a 24.6.2004. Ako obvinená bola vypočúvaná orgánom činným v trestnom konaní dňa 7.3.2006, 20.3.2006, 5.5.2006, 17.5.2006 a 23.5.2006.

Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor vyšetrovania, uznesením sp. zn. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 7.3.2006 začal trestné stíhanie a vzniesol obvinenie voči navrhovateľke a U.. A. S. za zločin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že:
1) navrhovateľka po spoločnej dohode s U.. A. S. v presne nezistenom čase od 21.5.1997 do 11.7.1999 v priestoroch SFZ na O. Q. X K. I. postupne neoprávnene vybrala na základe výdavkových pokladničných dokladov č. 16/97 zo dňa 21.5.1997 sumu 6.000,- CHF, č. 26/97 zo dňa 8.7.1997 sumu 9.000,- CHF, č. 28/97 zo dňa 24.7.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 29/97 zo dňa 28.7.1997 sumu 165,- CHF, č. 37/97 zo dňa 2.9.1997 sumu 12.000,- CHF, č. 49/97 zo dňa 25.9.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 50/97 zo dňa 25.9.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 55/97 zo dňa 14.10.1997 sumu 3.100,- CHF, č. 57/97 zo dňa 11.11.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 62/97 zo dňa 27.11.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 64/97 zo dňa 10.12.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 3/98 zo dňa 29.1.1998 sumu 1.500,- CHF, č. 5/98 zo dňa 27.2.1998 sumu 750,- CHF, č. 8/98 zo dňa 23.3.1998 sumu 2.750,- CHF, č. 25/98 zo dňa 19.5.1998 sumu 2.750,- CHF, č. 33/98 zo dňa 25.6.1998 sumu 3.000,- CHF, č. 35/98 zo dňa 15.7.1998 sumu 3.100,- CHF, č. 37/98 zo dňa 27.7.1998 sumu 3.000,- CHF, č. 47/98 zo dňa 8.9.1998 sumu 3.000,- CHF, ako preddavky na náhrady rozhodcov SFZ za futbalové stretnutia organizované UEFA, ako aj na podklade obvinenou falšovaných podpisov rozhodcov na dokladoch k vyúčtovaniu ich ciest do zahraničia, postupne neoprávnene vybrala z pokladne SFZ dňa 20.7.1997 sumu 3.000,- CHF a 340,- ATS, dňa 27.7.1997 sumu 3.000,- CHF, dňa 19.9.1997 sumu 6.000,- CHF a 320,- ATS, dňa 13.10.1997 sumu 3.000,- CHF a 340,- ATS, dňa 19.2.1998 sumu 2.250,- CHF, dňa 8.3.1999 sumu 3.000,- CHF a 750,- ATS,
ktoré následne použili obvinení za nezisteným účelom pravdepodobne pre vlastnú potrebu, hoci vedeli, že všetky vyššie uvedené úhrady preddavkov za futbalové stretnutia organizované UEFA boli rozhodcom vyplácané šekom priamo orgánmi UEFA, čím takto svojím konaním spôsobili SFZ škodu v ekvivalente na slovenskú menu celkom 2.036.250,80 Sk (67.591,14 €),
2) navrhovateľka po spoločnej dohode s U.. A. S. dňa 30.7.1999 v I. na O. Q. X, v pokladni SFZ, vybrala sumu 15.750,- CHF, ktorú následne odovzdala v presne nezistenom čase mesiacov júl - august 1999 K. G. W. na Š. Q. K. J. doposiaľ nezistenej osobe na základe vystavenej faktúry a príjmového dokladu č. 21/99 zo dňa 16.8.1999, znejúcich na fiktívnu spoločnosť CK CITYTOUR, Pribinova 25, Bratislava, čím takto svojím konaním spôsobila SFZ škodu v ekvivalente na slovenskú menu celkom 440.401,50 Sk (14.618,65 €).

Navrhovateľka podala sťažnosť proti uzneseniu sp. zn. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 7.3.2006, ktorú Krajská prokuratúra Bratislava uznesením zamietla (uznesenie Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2Kv 108/02-125 zo dňa 4.4.2006). Krajská prokuratúra v Bratislave uznesením sp. zn. 2Kv 108/02-129 zo dňa 4.4.2006 zrušila uznesenie sp. zn. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 7.3.2006 vo vzťahu D. U.. S. ako neopodstatnené.

Krajská prokuratúra Bratislava podala dňa 15.3.2007 na navrhovateľku obžalobu pod sp. zn. 2 Kv 108/02-156 pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona.

Okresný súd Bratislava III rozsudkom sp. zn. 5T/40/2007 zo dňa 1.12.2010 navrhovateľku oslobodil spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava sp zn. 2 Kv 108/02 zo dňa 12.3.2007 pre pokračovací trestný čin podvodu § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že
1) ako pracovníčka SFZ v presne nezistenom čase od 21.5.1997 do 11.7.1999 K. I. na O. Q. X, v priestoroch SFZ, postupne neoprávnene vybrala na základe výdavkových pokladničných dokladov č. 16/97 zo dňa 21.5.1997 sumu 6.000,- CHF, č. 26/97 zo dňa 8.7.1997 sumu 9.000,- CHF, č. 28/97 zo dňa 24.7.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 29/97 zo dňa 28.7.1997 sumu 165,- CHF, č. 37/97 zo dňa 2.9.1997 sumu 12.000,- CHF, č. 49/97 zo dňa 25.9.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 50/97 zo dňa 25.9.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 55/97 zo dňa 14.10.1997 sumu 3.100,- CHF, č. 57/97 zo dňa 11.11.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 62/97 zo dňa 27.11.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 64/97 zo dňa 10.12.1997 sumu 3.000,- CHF, č. 3/98 zo dňa 29.1.1998 sumu 1.500,- CHF, č. 5/98 zo dňa 27.2.1998 sumu 750,- CHF, č. 8/98 zo dňa 23.3.1998 sumu 2.750,- CHF, č. 25/98 zo dňa 19.5.1998 sumu 2.750,- CHF, č. 33/98 zo dňa 25.6.1998 sumu 3.000,- CHF, č. 35/98 zo dňa 15.7.1998 sumu 3.100,- CHF, č. 37/98 zo dňa 27.7.1998 sumu 3.000,- CHF, č. 47/98 zo dňa 8.9.1998 sumu 3.000,- CHF, ako preddavky na náhrady rozhodcov SFZ za futbalové stretnutia organizované UEFA, ako aj na podklade obvinenou falšovaných podpisov rozhodcov na dokladoch k vyúčtovaniu ich ciest do zahraničia, postupne neoprávnene vybrala z pokladne SFZ dňa 20.7.1997 sumu 3.000,- CHF a 340,- ATS, dňa 27.7.1997 sumu 3.000,- CHF, dňa 19.9.1997 sumu 6.000,- CHF a 320,- ATS, dňa 13.10.1997 sumu 3.000,- CHF a 340,- ATS, dňa 19.2.1998 sumu 2.250,- CHF, dňa 8.3.1999 sumu 3.000,- CHF a 750,- ATS, ktoré finančné prostriedky následne použila pravdepodobne pre vlastnú potrebu, hoci vedela, že všetky vyššie uvedené úhrady preddavkov za futbalové stretnutia organizované UEFA boli rozhodcom vyplácané šekom priamo UEFA, čím takto svojím konaním spôsobila SFZ škodu v ekvivalente na slovenskú menu celkom 2.036.250,80 Sk (67.591,14 €),
2) dňa 30.7.1999 K. I. na O. Q. X, v pokladni SFZ, neoprávnene vybrala sumu 15.750,- CHF, ktorú následne v presne nezistenom čase mesiacov júl - august 1999 v G. W. na Š. Q. K. J. odovzdala doposiaľ nezistenej osobe na základe vystavenej faktúry a príjmového dokladu č. 21/99 zo dňa 16.8.1999, znejúcich na fiktívnu spoločnosť CK CITYTOUR, Pribinova 25, Bratislava, čím takto svojím konaním spôsobila SFZ škodu v ekvivalente na slovenskú menu celkom 440.401,50 Sk (14.618,65 €).

Poškodeného (SFZ) súd odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávnych.

Krajský súd v Bratislave, konajúc o odvolaní krajského prokurátora v Bratislave proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 5T/40/2007 zo dňa 1.12.2010, rozsudkom sp.zn. 2To/69/2011 zo dňa 13.10.2011 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 5T/40/2007 zo dňa 1.12.2010 v celom rozsahu a zároveň navrhovateľku oslobodil spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2Kv 108/02 zo dňa 12.3.2007 na tom skutkovom základe, ktorý je špecifikovaný v rozsudku Okresného súdu Bratislava III vyššie v tomto odôvodnení, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok uvedený pod bodom 1), pre ktorý bola navrhovateľka stíhaná, a z dôvodu že skutok uvedený pod bodom 2) nie je trestným činom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 13.10.2011.

Navrhovateľka podala na Ministerstve spravodlivosti SR dňa 27.8.2012 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 5.9.2012 postúpilo žiadosť navrhovateľky Ministerstvu vnútra SR a Ministerstvo vnútra SR následne dňa 14.9.2012 postúpilo žiadosť navrhovateľky Generálnej prokuratúre SR s odôvodnením, že nie je príslušným orgánom na prerokovanie žiadosti navrhovateľky v časti týkajúcej sa údajného nesprávneho úradného postupu zo strany prokuratúry. Generálna prokuratúra SR si v rámci predbežného prerokovania žiadosti navrhovateľky vyžiadala spis Krajskej prokuratúry Bratislava a dňa 18.10.2012 navrhovateľke oznámila, že jej žiadosť považuje v plnom rozsahu za nedôvodnú, a preto ju odmietla (oznámenie Generálnej prokuratúry SR sp. zn. XV/5 Spr 90/12-7 zo dňa 18.10.2012).

S účinnosťou od 1.7.1999 navrhovateľka pracovala ako riaditeľka medzinárodného úseku SFZ; poberala mzdu 23.000,- Sk (763,46 €). Navrhovateľka dňa 8.9.2000 požiadala o ukončenie pracovného pomeru v SFZ ku dňu 15.11.2000, čo SFZ akceptoval. Pracovný pomer sa skončil dňom ukončenia dočasnej pracovnej neschopnosti navrhovateľky ku dňu 17.11.2000.

Navrhovateľka bola v období rokov 2000-2002 vymenovaná za členku Komisie expertov administratívy EUFA a Komisie UEFA pre ženský futbal, za členstvo jej patrili refundácie nákladov na cestovanie a ubytovanie v sume 250,- CHF za deň. Zasadnutia komisie sa konali minimálne šesťkrát ročne po tri dni, čo predstavovalo sumu 4.500,- CHF, za osem výjazdov vo funkcii delegátky na futbalové stretnutie ročne po 250,- €, čo predstavovalo sumu 2.000,- € a ohodnotenie za Majstrovstvá Európy, ktoré predstavovalo sumu 250,- € za 28 dní, spolu 7.000,- €. Navrhovateľka tvrdí, že bola nútená tento post nie vlastnou vinou opustiť, preto jej patrí finančné ohodnotenie za dva roky v sume 9.164,57 €. Uplatnila si aj náhradu za stratu na zárobku, pretože musela skončiť pracovný pomer v SFZ dňom 17.11.2000 v dôsledku medializácie jej trestného stíhania. Náhradu za stratu na zárobku počíta za obdobie od 17.11.2000 do 17.6.2006 (kedy sa zamestnala na Generálnej prokuratúre SR) v celkovej sume 44.479,85 €.

Navrhovateľka bola v období od 12.9.2000 do 27.2.2001 zastúpená advokátom O.. O. G., ktorému za zastupovanie zaplatila sumu 2.482,82 €; predložila pokladničný doklad z Ľudovej banky, a.s., zo dňa 16.3.2001, podľa ktorého z účtu K. G. bola v prospech účtu O.. O. G. zaplatená suma 1.818,62 € (54.797,70 Sk). Následne bola v období rokov 2001-2005 zastúpená O.. A. D., ktorému dňa 22.6.2001 zaplatila za zastupovanie sumu 6.638,78 € (200.000,- Sk). O.. D. uviedol, že navrhovateľku zastupoval približne v rokoch 2000-2002, nepamätal si presne - mohlo to byť aj päť rokov. Prevzal obhajobu, spísali zmluvu o právnej pomoci, dohodli sa na zaplatení odmeny za právne služby, navrhovateľka zložila zálohu a potom ju zastupoval. Zmluva o právnej pomoci aj účtovníctvo boli v spise, ktorý je už skratovaný. Príjmový pokladničný doklad zo dňa 22.6.2001 (č.l. 104 súdneho spisu) vystavil a je na ňom jeho podpis. Následne navrhovateľku v trestnom konaní zastupoval O.. Z. K. viac-menej bezodplatne, mali uzatvorenú ústnu zmluvu o právnej pomoci.

Navrhovateľka podala dňa 9.11.2005 (t.j. pred vznesením obvinenia) návrh na rozvod jej manželstva S. K. G.; na Okresnom súde Bratislava II bola vec vedená pod sp. zn. 13C/248/2005. Dôvodmi návrhu bola vzájomná izolácia, rozdielne predstavy o vzájomných úlohách v manželstve, rozdielne osobnostné vlastnosti, ktoré viedli k ich odcudzeniu, rozpory pri výchove detí, K. G. si nevytvoril kladný vzťah k jej synovi z predošlého manželstva. Preto navrhla manželstvo rozviesť, maloleté deti z manželstva s K. G. zveriť na čas po rozvode do jej osobnej starostlivosti a zaviazať K. G. na platenie výživného na maloleté deti. K. G. súhlasil s rozvodom, odsťahoval sa zo spoločnej domácnosti už dňa 17.11.2005, no maloleté deti navrhoval zveriť do jeho osobnej starostlivosti na čas po rozvode z dôvodu rozporov vo výchove detí, navrhovateľku označoval za nezodpovednú, údajne mala dlžiť rôznym ľuďom peňažné čiastky, nevie, kde navrhovateľka pracuje, bez jeho súhlasu uzatvorila úverovú zmluvu na sumu 2.500.000,- Sk (82.984,80 €). Uviedol, že voči navrhovateľke sa na Okresnom súde Bratislava III vedie trestné konanie pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery. Navrhovateľka v replike uviedla, že na Okresnom súde Bratislava III bola v roku 2002 na ňu podaná obžaloba pre tento trestný čin, ale rozsudkom sp. zn. 3T/75/2003 zo dňa 14.6.2005 bola spod obžaloby oslobodená (ide o iné trestné stíhanie navrhovateľky, ktoré nie je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2013). Zároveň uviedla, že nie je pravdou, že by mala nesplatené pôžičky. Ona hradila výdavky na domácnosť aj zahraničné dovolenky, K. G. nechcel nastúpiť do trvalého pracovného pomeru, preto sa prípadné finančné problémy snažila riešiť pôžičkou. K. G. vedel, za akých okolností odišla v roku 2000 zo SFZ, že bola vypočúvaná ako svedok a poškodená na polícii a Generálnej prokuratúre SR v súvislosti s organizovaným zločinom v prostredí futbalu, napriek tomu jej nebol oporou a pokračoval v spoločenskom živote s kamarátmi. V priebehu rozvodového konania sa dohodli na zverení detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky na čas po rozvode, exekúcie vyriešia v rámci vysporiadania BSM. Na byt na Y. X, kde navrhovateľka bývala, bola vyhlásená dražba. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č.k. 13C/248/2005-213 zo dňa 22.3.2007 rozviedol manželstvo navrhovateľky a K. G., maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky na čas po rozvode a zaviazal K. G. prispievať na výživu maloletých detí. Na pojednávaní vo veci sp. zn. 11C/14/2013 navrhovateľka tvrdila, že dôvodom jej rozvodu bolo trestné stíhanie, od ktorého vo veci sp. zn. 11C/14/2013 odvíja svoj nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľka predložila do spisu kópie denníkov Šport zo dňa 6.9.2000, 7.9.2000, 8.9.2000, 30.12.2000, 9.3.2002, 11.3.2002, 7.1.2003, Hospodársky denník zo dňa 7.9.2000, Korzár zo dňa 28.5.2005, SME zo dňa 28.2.2005, teda všetky pred vznesením obvinenia. V uvedených denníkoch sa uvádza, že výkonný výbor odvolal navrhovateľku z funkcie vedúcej medzinárodného oddelenia, že navrhovateľka podala písomnú výpoveď. Revízna komisia SFZ pri vyšetrovaní porušovania finančnej disciplíny odhalila skutočnosť, že boli falšované úradné dokumenty a v spojitosti s tým prišlo k

sprenevere. Hlavnou aktérkou v poľutovaniahodnej kauze bola riaditeľka medzinárodného úseku O. W. - G.. V roku 2000 opustila pôdu SFZ bývala riaditeľka medzinárodného úseku O. W. - G., ktorá bola obvinená z porušenia finančnej disciplíny a falšovania úradných dokladov. Bývala riaditeľka poprela výber ďalšej sumy, v tom čase mala byť na materskej dovolenke.

Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, Úradu justičnej a kriminálnej polície, oddelenia všeobecnej kriminality, č. ORP-55/1-OVK-B2-2004 zo dňa 6.11.2009 sa pokračovalo v trestnom stíhaní vo veci trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona a trestného činu sexuálneho násilia podľa § 241a ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchateľ na navrhovateľke, lebo už neexistoval dôvod na prerušenie trestného stíhania. Všetky skutky sa stali v priamej súvislosti s vyšetrovaním prestavby futbalového štadióna, kde navrhovateľka podala svedeckú výpoveď na Krajskom úrade justičnej polície v Bratislave, v snahe zamedziť tomu, aby tak navrhovateľka vypovedala.

Navrhovateľka je liečená na psychiatrii ambulantnou formou, užíva antidepresíva, podstúpila aj psychoterapiu (detraumatizáciu) a relaxačné techniky. Jej nepriaznivý psychický stav pramení z traumatických zážitkov v minulosti - krivé obvinenie, disharmonické manželstvo, problémy vo futbalovom zväze, namočili ju do problémov, ktoré nezavinila, bola opakovane vyšetrovaná políciou, hrozili jej súdy, exekúcia. Od roku 2000 má strach z ľudí, trpí úzkosťami, strachom z otvorených priestranstiev, mala problémy so spánkom. V klinickom stave nie je úplná remisia, perzistuje anxieta, hlavne pri znovuobjavení sa situácií, ktoré jej pripomínajú traumatické zážitky z minulosti. Posttraumatická porucha má chronický priebeh, ktorý vyústil do trvalej zmeny osobnosti, perzistujú vegetatívne prejavy, irritabilita, afektívna labilita, zvýšená úľaková reakcia, dyssomnia a hypervigilita. Preto je nutné pokračovať v psychoterapeutickej liečbe (správa A.. X. Z.).

Svedkyňa A. Š. je sesternicou navrhovateľky, pomáhajú si navzájom a pomáhala jej aj starať sa o deti. Bývalý manžel navrhovateľky vedel, že je nevinná, ale podľahol tlakom a presviedčaniu SFZ, čo viedlo k ich rozvodu. Navrhovateľka sa odsťahovala na dedinu, pretože sa bála reakcie okolia. Podpísalo sa to na jej zdraví, aj na zdraví jej otca. Po dražbe bytu navrhovateľka bývala s deťmi u svedkyne. Manžel navrhovateľky zomrel pred dvoma rokmi a opäť sa v denníku šport písalo, že zomrel K. G., manžel navrhovateľky, ktorá spreneverila peniaze. Poukázala na knihu s názvom Slovenský futbal (1898-2009), ktorú vydal SFZ Bratislava v roku 2010, ISBN: 978-80-967012-2-3, vedúci autorského kolektívu Slavomír Ondrejička, kde sa na strane 239 uvádza: "Pravda je, že nervózna atmosféra okolo zloženia olympijského teamu nebola jedinou nepríjemnosťou, ktorá zamestnávala slovenský futbal a predovšetkým SFZ. Najprv sa vynorilo podozrenie, že priamo na zväze sa neoprávnene manipulovalo s honorármi, ktoré dostávajú rozhodcovia od UEFA za vedenie medzištátnych a medzinárodných pohárových stretnutí. Vznikla kauza, ktorej vyšetrovaním sa začala správa revíznej komisie a vyústila do odvolania generálneho sekretára SFZ P. K.. Spolu s ním uvoľnili aj riaditeľku medzinárodného oddelenia O. W. - G., priamo zodpovednú za porušenie finančnej disciplíny a falšovania úradných dokumentov." Spoločenský život navrhovateľky sa po medializácii zmenil. Ľudia sa jej otočili chrbtom, priatelia sa s ňou prestali rozprávať. Keď bola oslobodená spod obžaloby, nikto nenapísal, že je nevinná, ani sa jej neospravedlnili. Len najstarší syn vedel o tejto kauze, mladšie deti sa snažili uchrániť. Mladšie deti sa o kauze dozvedeli až po smrti ich otca K. G.. O okolnostiach trestného stíhania sa svedkyňa dozvedela od navrhovateľky, K. G.Á., kolegov navrhovateľky a z novín.

Svedkyňa Y. Z. pracovala ako odborná asistentka na Akadémii Policajného zboru a vtedy sa zoznámila s navrhovateľkou, ktorá sa hlásila na externé štúdium, rok si presne nepamätá. Navrhovateľka vtedy požiadala o prípravu na prijímacie pohovory a svedkyňa túto prípravu vykonávala. Navrhovateľka sa zúčastnila prijímacích pohovorov, podmienkam vyhovela, dosiahla potrebný počet bodov, ale nebola na štúdium prijatá. Dôvody neprijatia svedkyňa neskúmala. Asi jeden rok po prijímacích pohovoroch ju navrhovateľka kontaktovala, že by sa chcela rozviesť, mala tri deti a potrebovala psychologičku. Navrhovateľka jej spomínala aj svoje trestné stíhanie, avšak nič konkrétne. Spávanie vyšetrovateľov vnímala navrhovateľka ako dehonestujúce, cítila, že na ňu útočili, a všetky inštitúcie vyvíjali na ňu tlaky. Navrhovateľka sa pri manželovi necítila rovnocenná, vzťah mu bol ľahostajný, cítila sa prehliadaná, bol voči nej psychicky agresívny. Svedkyňa má vedomosť o tom, že sa na Akadémii Policajného zboru vypracoval grafologický posudok na podpis navrhovateľky na šekoch a bločkoch. Vie, že posudok bol vyhotovený, neskôr bol spochybnený zo strany SFZ a robil sa nový znalecký posudok v inej inštitúcii. Navrhovateľka sa mohla len ťažko zamestnať adekvátne jej schopnostiam a vzdelaniu. Mala len

príležitostné práce, chodila na výberové konania, nejaký čas pracovala na Generálnej prokuratúre SR. Navrhovateľka na prvé miesto dáva deti, stará sa o ne, chráni ich. Svedkyňa nevedela odhadnúť, či správanie bývalého manžela navrhovateľky súviselo s jej trestným stíhaním, alebo to bol jeho prístup k rodinnému životu.

Súd pri právnom posúdení veci vychádzal z nasledovných právnych predpisov účinných ku dňu nadobudnutia právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/69/2011 zo dňa 13.10.2011, t.j. ku dňu 13.10.2011; oslobodzujúci rozsudok krajského súdu predstavuje rozhodujúcu okolnosť, od ktorej navrhovateľka odvíja svoj nárok v predmetnej právnej veci:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 písm. l/ zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a/ až j/, u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (ods. 1). Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (ods. 2).

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z.z. v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Súd sa primárne zaoberal námietkou odporcu, že generálna prokuratúra nie je orgánom konajúcim za štát, pretože orgánom konajúcim za štát má byť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Ministerstvo spravodlivosti SR. Z obsahu spisu Generálnej prokuratúry SR sp. zn. XV/5 Spr 90/12 vyplýva, že navrhovateľka podala žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy dňa 27.8.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR. Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 5.9.2012 postúpilo žiadosť navrhovateľky Ministerstvu vnútra SR, ktoré následne postúpilo jej žiadosť dňa 14.9.2012 Generálnej prokuratúre SR. Súd pri určení orgánu konajúceho v mene štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby vychádza z ustanovení § 4 ods. 1 písm. b/, písm. f/ a písm. l/ zákona č. 514/2003 Z.z. V predmetnej právnej veci mala škoda navrhovateľky vzniknúť v trestnom konaní. Orgánmi činnými v trestnom konaní sú prokurátor a policajt (§ 10 ods. 1 Trestného poriadku). Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie aj vyšetrovateľ Policajného zboru (bližšie k tomu § 10 ods. 7 Trestného poriadku). Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia, ktoré policajt doručí prokurátorovi najneskôr do 48 hodín (§ 199 ods. 1 veta druhá a šiesta Trestného poriadku). Ak je po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi (§ 206 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku). Po skončení vyšetrovania policajt predloží spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby alebo na iné rozhodnutie (§ 209 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku). Prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin (§ 214 ods. 1 Trestného poriadku). Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor (§ 230 ods. 1 Trestného poriadku). Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený a/ dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a určovať lehoty na ich vybavenie, b/ vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje, c/ zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajta, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci, d/ vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi, e/ zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami, f/ odňať vec policajtovi (§ 230 ods. 2 Trestného poriadku). Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu (§ 231 písm. a/ Trestného poriadku).

Z uvedených ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že na úseku trestného konania, ktoré začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšené podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ Policajného zboru ako aj prokurátor. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci preto ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra SR, ako aj Generálna prokuratúra SR. Z hľadiska určenia, ktorý z týchto orgánov je v tom-ktorom prípade orgánom konajúcim v mene štátu, je rozhodujúce, na ktorom z nich bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; ak žiadosť bola podaná na oboch uvedených orgánoch, je príslušným ten z nich, ktorý vo veci začal konať ako prvý podľa § 4 ods. 1 písm. l/ zákona č. 514/2003 Z.z. (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 194/2010 zo dňa 30.3.2011).

Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku (§ 15 zákona č. 514/2003 Z.z.) navrhovateľka pôvodne podala na Ministerstve spravodlivosti SR, ktoré ju postúpilo Ministerstvu vnútra SR a Ministerstvo vnútra SR ju postúpilo Generálnej prokuratúre SR, ktorá ju dňa 18.10.2012 predbežne, meritórne, prerokovala s negatívnym záverom, teda že žiadosť navrhovateľky je neopodstatnená a odmietla ju. V dôsledku tejto skutočnosti sa Generálna prokuratúra SR stala orgánom verejnej moci konajúcim za štát podľa § 4 ods. 1 písm. l/ zákona č. 514/2003 Z.z., pretože predbežným prerokovaním žiadosti navrhovateľky

založila svoje oprávnenie konať za štát. Na tomto závere nič nemení ani novelizácia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z. realizovaná zákonom č. 412/2012 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2013. Zákon č. 412/2012 Z.z. nezaviedol v tomto smere žiadne osobitné prechodné ustanovenia, preto je potrebné postupovať podľa všeobecného prechodného ustanovenia zakotveného v § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. podľa ktorého zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Uznesenie o vznesení obvinenia voči navrhovateľke bolo vydané dňa 7.3.2006, teda pred účinnosťou zákona č. 421/2012 Z.z., preto sa na predmetnú právnu vec vzťahujú ustanovenia § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. účinné do 31.12.2012. Na základe uvedeného súd konal s odporcom, ktorým je Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR.

Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR nie je absolútne, ale podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jeho uplatnenie podľa čl. 46 ods. 3 a čl. 51 ods. 1 Ústavy SR (napríklad uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 467/08 zo dňa 16.12.2008). V prípade splnenia zákonných podmienok sa štát nemôže svojej zodpovednosti za škodu zbaviť.

Pre vyvodenie zodpovednosti za škodu voči štátu v zmysle § 6, § 8, § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky:
- nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- vznik ujmy (majetkovej alebo nemajetkovej),
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci na jednej strane a vzniknutou ujmou na druhej strane.
Kumulatívnosť splnenia uvedených podmienok má za následok, že čo ak len jedna z nich nie je splnená, nemožno voči štátu vyvodiť zodpovednosť za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický.

Z hľadiska teleologického výkladu vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne.

Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktne dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv iných subjektov. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.7.2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.) účinného do 30.6.2004. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na

náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 1 Cz 6/1990 zo dňa 23.2.1990 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.1993 sp. zn. 1 Cdo 53/1993 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994). Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné.

Z ustálenej súdnej judikatúry teda vyplýva, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má zásadné právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (napríklad R 35/1991). Takéto právo však nemá ten, kto si vznesenie obvinenia zavinil sám a kto bol spod obžaloby oslobodený alebo proti komu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný, alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 145/2011 zo dňa 12.12.2012).

Súd nepovažuje nárok navrhovateľky za premlčaný, pretože ho uplatnila v zákonnej trojročnej subjektívnej lehote vyplývajúcej z § 19 ods. 1 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z. Oslobodzujúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorý sa považuje za zrušujúce rozhodnutie vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia, nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2011 a od tohto okamihu začala plynúť trojročná subjektívna lehota na uplatnenie práva navrhovateľky na náhradu škody, posledným dňom lehoty bol deň 13.10.2014. Navrhovateľka uplatnila svoj nárok u odporcu dňa 27.8.2012 a na súde dňa 16.1.2013, teda riadne a včas.

Súd mal za preukázané, že voči navrhovateľke bolo začaté trestné stíhanie a zároveň vznesené obvinenie pre zločin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona uznesením Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odboru vyšetrovania Bratislava č. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 7.3.2006. Proti tomuto uzneseniu navrhovateľka podala sťažnosť, ktorá bola zamietnutá ako nedôvodná.

Súd mal rovnako za preukázané, že navrhovateľka bola oslobodená spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2Kv 108/02 zo dňa 12.3.2007 rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/69/2011 zo dňa 13.10.2011 za skutky, pre ktoré bolo voči nej vznesené obvinenie (zločin podvodu § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona). Navrhovateľka bola oslobodená spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná a že skutok nie je trestným činom. Oslobodzujúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2011.

V zmysle ustálenej súdnej judikatúry citovanej vyššie v odôvodnení tohto rozsudku (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1 Cz 6/90 zo dňa 23.2.1990 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 1993 sp. zn. 1 Cdo 53/93 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994) ak došlo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, pričom rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

Súd preto dospel k záveru, že uznesenie Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odboru vyšetrovania Bratislava č. PPZ-20/BOK-C-2004 zo dňa 7.3.2006 o vznesení obvinenia voči navrhovateľke je v dôsledku jej oslobodenia spod obžaloby rozhodnutím nezákonným; zároveň bola splnená zákonná podmienka vyplývajúca z § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keď navrhovateľka podala proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť. Inými slovami, je splnená prvá podmienka pre vyvodenie zodpovednosti za škodu voči štátu, a to nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia voči navrhovateľke pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona.

Z hľadiska vzniknutej ujmy je potrebné rozlíšiť medzi materiálnou a nemateriálnou ujmou, ktorú navrhovateľka v tomto konaní uplatňuje.

Navrhovateľka materiálnu ujmu v celkovej sume 62.766,02 € uplatňuje za obdobie rokov 2000-2006, teda za obdobie, kedy voči nej ešte nebolo začaté trestné stíhanie vo veci pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona. Nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia voči navrhovateľke bolo vydané až dňa 7.3.2006, čím je ohraničený aj začiatok doby, od kedy možno vznik škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou skúmať. Nemožno skúmať príčinnú súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia v čase, keď toto nezákonné rozhodnutie ešte neexistovalo, a teda objektívne neexistuje ani kauzálny nexus medzi uplatňovanou škodou a v tom čase neexistujúcim rozhodnutím, od ktorého by sa mala domnelá škoda odvíjať.

Navrhovateľka špecifikovala náhradu majetkovej ujmy ako:
- stratu príjmu z členstva v Komisii ženského futbalu UEFA a Komisii expertov administratívy za obdobie rokov 2000-2002 v sume 9.164,57 €;
- stratu na zárobku v sume 44.479,85 € za obdobie od 17.11.2000 (kedy sa skončil jej pracovný pomer v SFZ) do 17.6.2006 (kedy sa zamestnala na Generálnej prokuratúre SR);
- náklady za zastupovanie O.. O. G. v sume 2.482,82 € za obdobie od 12.9.2000 do 27.2.2001 a
- náklady za zastupovanie O.. A. D. v sume 6.638,78 €, ktoré mu zaplatila 22.6.2001.
Navrhovateľka si trovy obhajoby za zastupovanie v trestnej veci O.. K. neuplatnila, vzhľadom na to, že ju zastupoval pro bono; teda od vznesenia obvinenia do právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku súdu jej trovy obhajoby nevznikli. Prelínanie sa obdobia od vznesenia obvinenia (7.3.2006) do zamestnania sa na Generálnej prokuratúre SR (17.6.2006) nemusí nevyhnutne a jednoznačne súvisieť s trestným stíhaním navrhovateľky pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, ale nemožnosť zamestnať sa v tomto období mohla byť vyvolaná (a to je pravdepodobnejšie) trestným stíhaním navrhovateľky pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery vedeným na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/75/2003, od ktorého však navrhovateľka v predmetnej veci sp. zn. 11C/14/2013 neodvíja svoj nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy. Navrhovateľka si tiež uplatňuje náhradu majetkovej ujmy (škody) za obdobia, ktoré predchádzali vydaniu nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia voči nej a nesúvisia s obdobím od vznesenia obvinenia zo dňa 7.3.2006 do právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku krajského súdu. Nie je preto splnená ďalšia podmienka pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu, a to vznik škody. Medzi výdavkami vynaloženými na právne zastupovanie v procesnom postavení svedkyne, stratou príjmu z pracovného pomeru a z členstva v komisiách UEFA a FIFA a nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia nemôže existovať ani príčinná súvislosť a nárok navrhovateľky je v časti majetkovej ujmy neopodstatnený, preto ho súd zamietol.

Nemajetkovú ujmu navrhovateľka odôvodnila stratou zamestnania, nemožnosťou sa zamestnať, stratou bývania, psychickými problémami, dvoma operáciami, spoločenským poklesom, rozvodom, stratou priateľov a nepriaznivou medializáciou jej osoby v súvislosti s kauzou Slovenského futbalového SFZ.

Pri náhrade nemajetkovej ujmy je potrebné odlíšiť medializáciu pred a po vznesení obvinenia voči navrhovateľke pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, teda pred a po 7.3.2006, a kto ju vyvolal, resp. inicioval. Navrhovateľka poukazovala na správy z novín: denník Šport zo dňa 6.9.2000, 7.9.2000, 8.9.2000, 30.12.2000, 9.3.2002, 11.3.2002, 7.1.2003, Hospodársky denník zo dňa 7.9.2000, Korzár zo dňa 28.5.2005, SME zo dňa 28.2.2005, ktoré sú vo vzťahu k nej difamujúce a nerešpektujúce prezumpciu neviny. Je však potrebné uviesť, že všetky články v uvedených denníkoch boli publikované v rokoch 2000, 2002, 2003 a 2005, teda pred vznesením obvinenia pre trestný čin podvodu. Pred vznesením obvinenia nemohli uvedené denníky vychádzať z informácií orgánov činných v trestnom konaní, pretože v tom čase nebolo voči navrhovateľke vznesené obvinenie pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona. Za medializáciu navrhovateľky v tomto období nenesie zodpovednosť odporca, ale iný subjekt, ktorý takéto informácie médiám poskytol. Ak by sa mali správy v uvedených denníkoch týkať vznesenia obvinenia z falšovania úradných dokladov, súd uvádza, že ide o iné trestné konanie navrhovateľky, ktoré sa skončilo dňa 14.6.2005 oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3 T 75/2003, o toto rozhodnutie však navrhovateľka v predmetnej právnej veci neopiera svoj nárok na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, preto nemožno konštatovať, že medzi zverejnenými informáciami v období rokov

2000, 2002, 2003 a 2005 a nezákonným uznesením o vznesení obvinenia voči navrhovateľke pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona zo dňa 7.3.2006 existuje príčinná súvislosť. Odporca nezodpovedá ani za zverejnenie trestného stíhania navrhovateľky v knihe s názvom "Slovenský futbal (1898-2009)", ktorú vydal Slovenský futbalový zväz v roku 2010 a výlučne Slovenský futbalový zväz nesie zodpovednosť za obsah tejto publikácie. Súd dospel v tejto časti nemajetkovej ujmy k záveru, že nie je splnená podmienka vzniku nemajetkovej ujmy z dôvodu medializácie navrhovateľky v uvedených denníkoch, a preto vyhodnotil nárok navrhovateľky v tejto časti za neopodstatnený.

Pokiaľ ide o rozvod manželstva navrhovateľky a jej bývalého manžela K. G., z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 13C/248/2005 vyplýva, že návrh na rozvod podala navrhovateľka pred vznesením obvinenia dňa 9.11.2005, manželstvo bolo rozvedené dňa 22.3.2007. V rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 13C/248/2005 sa neuvádzajú dôvody rozvratu a rozvodu manželstva navrhovateľky a K. G., preto je potrebné vychádzať z návrhu na začatie konania o rozvod, z vyjadrenia odporcu a z celého konania o rozvod manželstva. V návrhu na rozvod manželstva navrhovateľka neuvádza ani okrajovo žiadne trestné stíhanie; uvádza odcudzenie manželov, rozdielne predstavy o vzájomných úlohách v manželstve, rozdielne osobnostné vlastnosti, K.X. G. si nevytvoril žiaden vzťah k jej synovi z prvého manželstva. V rozvodovom konaní sa uvádzajú exekúcie, ktoré boli vydané na byt na Y. K. I., kde navrhovateľka spolu s deťmi bývala, na rodinný dom K. E. B., kde býval K. G., oba v BSM. K bytu na Y. K. I. bola v rámci exekúcie vyhlásená dražba. K. G. vo vyjadrení uviedol, že voči navrhovateľke sa viedlo trestné konanie na Okresnom súde Bratislava III pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery. Navrhovateľke uviedla, že dňa 14.6.2005 bola v tejto trestnej veci oslobodená spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/75/2003. V priebehu konania o rozvod (dňa 7.3.2006) bolo voči navrhovateľke vznesené obvinenie pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, no v rozvodovom konaní sa toto trestné stíhanie, od ktorého navrhovateľka odvíja svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v tomto konaní, neskloňovalo. V konaní o rozvod manželstva sa uvádzalo len trestné konanie navrhovateľky vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/75/2003, v ktorom bola oslobodená a ktoré nemá vplyv na konanie sp. zn. 11C//14/2013, pretože od neho, ako už bolo uvedené, navrhovateľka neodvíja nárok na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy. Z uvedených dôvodov je aj v tejto časti nárok na náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľky neopodstatnený, nakoľko neexistuje príčinná súvislosť medzi nezákonným uznesením o vznesení obvinenia pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona a rozvodom manželstva navrhovateľky.

K strate bývania na Y. X došlo v dôsledku exekúcie a dražby bytu pred vznesením obvinenia, preto ani tento dôvod nepredstavuje základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

Pokles spoločenského postavenia a strata priateľov navrhovateľky podľa názoru súdu mohli existovať a existovali už pred vznesením obvinenia dňa 7.3.2006, pretože navrhovateľka bola trestne stíhaná už skôr v trestnej veci pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/75/2003, ktorá bola skončená dňa 14.6.2005 oslobodzujúcim rozsudkom. Preto nie je možné jednoznačne určiť, že k poklesu spoločenského postavenia navrhovateľky a k strate priateľov došlo výlučne v súvislosti s trestným stíhaním navrhovateľky pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, pre ktorý bolo voči nej vznesené obvinenie dňa 7.3.2006, ktoré je v dôsledku oslobodzujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/69/2011 zo dňa 13.10.2011 nezákonné. Z týchto dôvodov súd aj v tejto časti považuje návrh navrhovateľky za nedôvodný a nespĺňajúci zákonné predpoklady pre vyvodenie zodpovednosti za škodu voči štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

V uznesení Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, Úradu justičnej a kriminálnej polície, oddelenia všeobecnej kriminality, č. ORP-55/1-OVK-B2-2004 zo dňa 6.11.2009 vo veci trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona a trestného činu sexuálneho násilia podľa § 241a ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchateľ na navrhovateľke, sa výslovne uvádza, že sa tak stalo v súvislosti s prestavbou futbalového štadióna, kde navrhovateľka vypovedala ako svedkyňa, teda opäť nie v súvislosti s trestným stíhaním pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, pre ktorý bolo voči nej vznesené obvinenie. Inými slovami, medzi týmito okolnosťami a nezákonným rozhodnutím o vznesení

obvinenia pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona zo dňa 7.3.2006 neexistuje príčinná súvislosť, a teda aj v tento časti absentuje zákonný predpoklad pre vyvodenie zodpovednosti za škodu voči štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

Súd uznal za dôvodný nárok navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy len v časti, ktorá zodpovedá jej nepriaznivému psychickému stavu, ktorý je konštatovaný aj v lekárskych správach psychiatričky A.. X. Z.. Psychiatrička uviedla, že navrhovateľka je doteraz psychiatricky ambulantne liečená, liečená antidepresívami a podstúpila psychoterapiu. Jej nepriaznivý psychický stav pramení z traumatických zážitkov v minulosti - krivé obvinenie, disharmonické manželstvo, problémy vo futbalovom zväze, namočili ju do problémov, ktoré nezavinila, bola opakovane vyšetrovaná políciou, hrozili jej súdy, exekúcia. Od roku 2000 má strach z ľudí, trpí úzkosťami, strachom z otvorených priestranstiev, mala problémy so spánkom. V klinickom stave nie je úplná remisia, prevládajú traumatizujúce zážitky z minulosti. Posttraumatická porucha má chronický priebeh, ktorý vyústil do trvalej zmeny osobnosti. Pretrvávajú vegetatívne prejavy, irritabilita, afektívna labilita, zvýšená úľaková reakcia, dyssomnia a hypervigilita, preto je potrebné pokračovať v psychiatrickej aj v psychoterapeutickej liečbe. Hoci pre súd nie je určujúce predchádzajúce trestné stíhanie navrhovateľky pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery, ktoré sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/75/2003 zo dňa 14.6.2005, je potrebné uviesť, že ak navrhovateľka mala nepriaznivý psychický stav v súvislosti s týmto trestným stíhaním, mohol sa stabilizovať a nezhoršiť, ak by nebolo ďalšieho trestného stíhania vo veci pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, ktoré sa začalo vydaním nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia voči navrhovateľke zo dňa 7.3.2006, ktoré je predmetom tohto konania. Aj v tejto veci bola navrhovateľka po piatich rokoch oslobodená spod obžaloby. Počas piatich rokov trestného konania sa navrhovateľkin psychický stav zhoršoval a výsledkom je trvalá zmena jej osobnosti. Naďalej je potrebné, aby sa liečila na psychiatrii, aby užívala antidepresíva a absolvovala psychoterapiu. Súd preto v rámci voľnej úvahy navrhovateľke priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- €, ktorú považuje za dostatočnú vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľky a okolnosti trestného stíhania. Vo zvyšnej časti nárok navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol ako neopodstatnený, tak ako už bolo uvedené vyššie.

K navrhovateľkou namietanému nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v údajných prieťahoch v súdnom konaní (Okresný súd Bratislava III rozhodol dňa 1.12.2010 a Krajský súd v Bratislave dňa 13.10.2011) súd uvádza, že prieťahy v súdnom konaní nekonštatoval vo svojom rozhodnutí Ústavný súd SR, ani Európsky súd pre ľudské práva, ani predseda príslušného okresného súdu alebo krajského súdu. Zároveň je potrebné konštatovať, že Okresný súd Bratislava III od podania obžaloby dňa 15.3.2007 vykonával na hlavných pojednávaniach rozsiahle dokazovanie výsluchom navrhovateľky, svedkov a pripojeným spisom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 13C/248/2005. Hlavné pojednávania sa konali dňa 23.4.2007, 28.5.2007, 2.7.2007, 5.9.2007, 24.10.2007, 28.11.2007, 13.2.2007, 12.3.2008, 20.3.2008, 7.4.2008, 13.5.2008, 2.6.2008, 23.6.2008, 8.9.2010, 3.11.2010 a 1.12.2010. Po rozhodnutí na hlavnom pojednávaní dňa 1.12.2010 bol kompletný spisový materiál spolu s odvolaním krajského prokurátora v Bratislave postúpený Krajskému súdu v Bratislave dňa 14.6.2011 a krajský súd rozhodol dňa 13.10.2011, teda do štyroch mesiacov od predloženia veci z okresného súdu. Preto ani podľa názoru súdu nedošlo k prieťahom v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 5T/40/2007 ani v konaní Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/69/2011, a v ich postupe nemožno vidieť charakteristické znaky nesprávneho úradného postupu definované v § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

Navrhovateľka označila za nesprávny úradný postup aj vznesenie obvinenia voči nej, zamietnutie jej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, podanie obžaloby a podanie odvolania dozorovým prokurátorom. Vznesenie obvinenia a zamietnutie sťažnosti proti uzneseniu nemožno považovať za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci definovaný v § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., pretože jednoznačne ide o rozhodnutia, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 6 až § 8 zákona č. 514/2003 Z.z. Za rozhodnutie prokurátora možno považovať aj podanie obžaloby aj odvolania proti rozsudku prvostupňového súdu, pretože sú ako také v ich nezákonnej podobe subsumované oslobodzujúcim rozsudkom spolu s uznesením o vznesení obvinenia. Z tohto dôvodu je namietanie nesprávneho úradného postupu uvedenými rozhodnutiami policajta a prokurátora nekonformné so znením ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, citovaných právnych predpisov a judikatúry súdov SR súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný v časti náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú jej priznal v sume 10.000,- € za nepriaznivý zdravotný stav, vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady škody návrh zamietol ako nedôvodný.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľka nemala úspech v časti náhrady majetkovej ujmy a mala čiastočný úspech v časti náhrady nemajetkovej ujmy. V prípade, žeby sa navrhovateľka domáhala len náhrady nemajetkovej ujmy, súd by rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 3 OSP, no vzhľadom na neúspech navrhovateľky v časti náhrady škody ako materiálnej ujmy, súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, lebo mali úspech len čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.